

Súd: Okresný súd Michalovce
Spisová značka: 26T/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7723010006
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Petričko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSMI:2023:7723010006.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, samosudca JUDr. Daniel Petričko, PhD., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1. februára 2023 v Michalovciach, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

C. I., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom O. XXX/X, E., t.č. ÚVV a ÚVTOS Košice,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

dňa 03.09.2022 v presne nezistenom čase, okolo 23:30 h., v priestoroch zberného dvora na ul. Mierovej v Strážskom, okres Michalovce, po predchádzajúcej telefonickú komunikácii s pošk. G. R., nar. XX.XX.XXXX, ktorý tam za ním prišiel a po tom, čo vstúpil do areálu zberných surovín, začal poškodeného udierať zovretými päťami oboch rúk do oblasti hlavy, počas čoho mu vulgárne nadával, v čom pokračoval aj napriek tomu, že ho opakovane vyzýval, aby naňho prestal útočiť a keď videl, že jeho údery vykryva, zobral do rúk kovovú tyč o dĺžke cca 1,5 m, ktorá sa tam nachádzala a začal ňou udierať poškodeného do oblasti hlavy, následne chytil do rúk kušu, s ktorou mu mieril na oblasť hrudníka a vystrelil do oblasti dolnej časti nôh, avšak šíp ho minul, na čo poškodený reagoval tak, že začal utekať po zbernom dvore, no obvinený ho opätovne s tyčou naháňal a snažil sa ho ňou opakovane udrieť a minimálne dvakrát ho tyčou trafil do oblasti hlavy, poškodený po otvorení brány vybehol von z areálu, čím takto pošk. G. R. fyzickým napadnutím spôsobil podľa vypracovaného znaleckého posudku tržnú ranu kožného krytu čelovej oblasti vľavo, tržnú ranu kožného krytu záhlavia, pomliaždenie pravej driekovej oblasti ľahšieho stupňa s podkožným krvným výronom, pomliaždenie kožného krytu ľavého lakťového kĺbu ľahšieho stupňa s podkožným krvným výronom a povrchovú odreninu kožného krytu ľavého členkového kĺbu s primeranou dobou liečby 10 dní a dobou dočasnej práceneschopnosti v trvaní 8 dní,

t e d a

- inému úmyselne ublížil na zdraví,

č í m s p á c h a l

- prečin: ublíženie na zdraví podľa§ 156 odsek 1 Tr. zákona,

z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona ukladá obžalovanému trest prepadnutia veci a to:

- 1 ks kovové kladivo,
- 1 ks kovová tyč modrej farby,
- 1 ks mechanická kuša,
- šíp,
- 1 ks kovový disk,

ktoré boli použité pri trestnom čine, a ktoré sú uložené u vyšetrovateľa PZ na Okresnom riaditeľstve PZ, Odbor kriminálnej polície Michalovce.

Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva Slovenská republika.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenej spoločnosti Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom Kúpeľná 5, Prešov, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 135,96 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanému povinnosť uhradiť poškodenému MV SR, Centrum podpory Košice, oddelenie miest a platov, Kuzmányho 8, Košice, IČO: 00 151 866, škodu vo výške 451,35 Eur.

o d ť o v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal dňa 4.1.2023 obžalobu na obžalovaného C. pre skutok kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona.

Na pojednávaní konanom dňa 1. februára 2023 obžalovaný po poučení urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný. Následne súd prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku a dokazovanie vykonal iba v rozsahu o treste, ochrannom opatrení a náhrade škody a to prečítaním znaleckého posudku a listinných dôkazov.

Zo záverov znaleckého posudku MUDr. Kornélie Fabišikovej vyplýva, že u obžalovaného nebola zistená žiadna duševná choroba alebo porucha a nie je potrebné ochranné protialkoholické ani protitoxikomanické liečenie.

Z charakteristiky mesta Strážske vyplýva všeobecné hodnotenie obžalovaného.

Z posudku ÚVV a ÚVTOS Košice vyplýva, že obžalovanému nebol uložený ani disciplinárny trest ani disciplinárna odmena.

Z výpisu z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný má doposiaľ evidovaných 14 záznamov, z toho 7 priestupkov za rok 2021 a 4 priestupky za rok 2022.

Z trestného rozkazu Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 21T/55/2021 zo dňa 6.10.2021 vyplýva, že obžalovaný bol právoplatne uznaný za vinného a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu na 24 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 19.8.2022.

Z rozsudku Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8T/4/2022 zo dňa 28.2.2022 vyplýva, že obžalovaný bol právoplatne uznaný za vinného a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu na 12 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.2.2022.

Z rozsudku Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/3/2020 zo dňa 24.2.2022 vyplýva, že obžalovaný bol právoplatne uznaný za vinného a bol mu uložený peňažný trest vo výške 250. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 11.3.2020.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný má 7 záznamov, pričom za posledných 10 rokov má evidovaný rozsudok Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/3/2020 zo dňa 24.2.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.3.2020 a bol mu uložený peňažný trest vo výške 250 Eur, ktorý obžalovaný zaplatil 7.5.2020. Následne bol uznaný za vinného trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 21T/55/2021 zo dňa 6.10.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.8.2022 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov do 19.8.2024. Následne bol obžalovaný uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8T/4/2022 zo dňa 28.2.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.2.2022 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov do 1.3.2023.

Zoznamu doličných predmetov a príslušnej fotodokumentácie vyplýva, že u obžalovaného boli zaistené 1 ks kovové kladivo, 1 ks kovová tyč modrej farby, 1 ks mechanická kuša, šíp a 1 ks kovový disk,

Z fotokópie podacích lístkov vyplýva, že dňa 1.2.2023 bola obžalovaným uhradená škoda v prospech poškodených a to Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vo výške 451,35 Eur a Všeobecnej zdravotnej poisťovne vo výške 135,96 Eur.

K výroku o treste

Súd obžalovanému C. uložil podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Takto uložený trest, pokiaľ ide o druh aj výšku, súd považuje za nevyhnutný a zároveň dostatočný na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom trestnej činnosti tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov.

V prvom rade súd posudzoval existenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle ust. § 36, § 37 a § 38 Trestného zákona. U obžalovaného súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona a to, že sa priznal a skutok oľutoval. Obžalovaný svoje konanie spočiatku nepriznával, avšak na hlavnom pojednávaní priznal spáchanie skutku a ten aj oľutoval. Súd vzhliadol aj jednu priťažujúcu okolnosť a to v zmysle ust. § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že bol už za trestný čin odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 21T/55/2021 zo dňa 6.10.2021, rozsudkom Okresného súdu Michalovce, sp. zn. 8T/4/2022 zo dňa 28.2.2022 a rozsudkom Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/3/2020 zo dňa 24.2.2022.

Súd neuznal obhajcom prezentované poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. a), i) a k) Trestného zákona. V prípade poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. a) Trestného zákona obhajca argumentoval, že obžalovaný spáchal skutok ospravedliteľne v citovom rozrušení, ktorý mohol nepriaznivo ovplyvniť obžalovaného a to jeho rozumovú, vôľovú zložku. Uvedené rozrušenie malo byť spôsobené tým, že poškodený mal telefonicky komunikovať s jeho dcérou. Tu je potrebné uviesť, že vykonané dokazovanie nepreukázalo, aby medzi poškodeným a dcérou obžalovaného, došlo k vzájomnej komunikácii. Ani skutková časť neobsahovala zmienku o tom, aby uvedené konanie obžalovaného malo byť ako reakcia na konanie poškodeného. Uvedenú poľahčujúcu okolnosť súd použiť nemohol. Rovnako súd neuznal ani poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. i) Trestného zákona, kde obhajca dôvodil tým, že obžalovaný spáchal trestný čin odvracajúc útok alebo nebezpečenstvo konajúc za okolnosti, ktoré by za splnenia ďalších predpokladov inak by vylučoval trestnosť činu. Uvedená poľahčujúca okolnosť by mohla byť využitá v prípade, ak by konanie obžalovaného mohlo byť či o len čiastočne posudzované ako odvracanie hroziaceho nebezpečenstva resp. ako tzv. exces z nutnej obrany. Tu je však potrebné uviesť, že z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, aby obžalovaný odvracal útok, a aby práve pri odvracaní útoku prešiel do protiútku. V zmysle skutku, ku ktorému obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, absentuje akákoľvek zmienka o odvracaní útoku. Uvedenú poľahčujúcu okolnosť súd nemohol prijať. Záverom

obhajca obžalovaného navrhol, aby súd uznal aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný sa pričínil k odstráneniu škodových následkov tým, že nahradil spôsobenú škodu. Je pravdou, že obžalovaný predložil fotokópiu dokladu o úhrade spôsobenej škody dňa 1.2.2023. V prvom rade je potrebné uviesť, že v konaní pred súdom bola predložená fotokópia potvrdenia a nie originál. Zároveň, vzhľadom na absenciu poškodených na hlavnom pojednávaní, súd nemal verifikované, či naozaj došlo k tejto úhrade. Považovať to za poľahčujúcu okolnosť v týchto okolnostiach, by bolo podľa názoru súd predčasné. Obžalovaný mal dostatočný časový priestor na úhradu spôsobenej škody, avšak tak neučinil. Eventuálne by súd mohol zväziť priznanie tejto poľahčujúcej okolnosti napríklad v prípade, ak by obžalovaný úprimne prejavil vôľu nahradiť škodu, ale z objektívnych príčin pre nedostatok finančných prostriedkov to urobiť vtedy nemohol. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, aby obžalovaný mal snahu o čo najrýchlejšiu náhradu škody. Súd v tejto časti žiadnym spôsobom nedehtonuje záujem o náhradu škody, ale pokiaľ je trestné stíhanie vedené od septembra 2022 a k náhrade škody (pravdepodobne) došlo 1.2.2023, t. j. v deň kedy obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, to možno vnímať skôr viac tendenčne ako úprimne. Navyše, či reálne došlo k úhrade nebolo verifikované. Bolo na obžalovanom, aby v tejto časti uniesol dôkazné bremeno a jasne a bez pochybností preukázal splnenie tejto povinnosti.

Súd pri ukladaní trestu rovnako zohľadnil aj fakt, že obžalovaný urobil vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný. Týmto vyhlásením sa obžalovaný vzdal práva na prejednanie jeho viny. Súd sa v tomto prípade nestotožnil s názorom obhajcu obžalovaného a nevyužil možnosť mimoriadneho zníženia trestu v zmysle ust. § 39 ods. 2 písm. d) a § 39 ods. 4 Trestného zákona per analogiam. Je síce pravdou, že uvedený postup vychádza zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj/55/2016. Súd je však toho názoru, že v zmysle toho stanoviska je takýto postup fakultatívny, nie obligatórny. Inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 Trestného zákona má byť využívaný mimoriadne a má zohľadňovať všetky okolnosti na strane skutku, ale predovšetkým na strane páchatel'a a jeho postoj k trestnému konaniu. Obžalovaný sa vzdal práva na prejednanie jeho viny a uznal, že je vinný v zmysle obžaloby. Súd v plnom rozsahu rešpektuje stanoviskom trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky Tpj/55/2016. Na druhej strane však uvádza, že nie každé vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, možno posudzovať ako dôvod na mimoriadne zníženie trestu. Súd je toho názoru, že uvedené konanie by bolo zjavne nespravodlivé voči konaniu páchatel'a, ktorý svoju vinu od počiatku priznáva a ľutuje s páchatel'om, ktorý uvedené ustanovenie využije až v konaní pred súdom. Súd teda zohľadnením všetkých okolností v zmysle ust. § 36, 37, 38 a 39 Trestného zákona, neupravoval zákonom stanovenú trestnú sadzbu uvedenú v ust. § 156 ods. 1 Trestného zákona, ktorá je v rozmedzí 6 mesiacov až 24 mesiacov (2 roky).

Pri úvahe o druhu trestu mal súd obmedzené portfólio možností. V prvom rade je potrebné poukázať na predchádzajúce dve odsúdenia obžalovaného. V prípade trestu vo veci Okresného súdu Humenné, sp. zn. 2T/3/2020 zo dňa 24.2.2022, na tento súd neprihliadol, nakoľko tento bol vykonaný dňa 7.5.2020 zaplatením. V prípade odsúdení Okresným súdom Michalovce vo veci sp. zn. 21T/55/2021 zo dňa 6.10.2021, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 19.8.2022 a skúšobná doba obžalovanému plynie do 19.8.2024 a vo veci sp. zn. 8T/4/2022 zo dňa 28.2.2022 rozsudok nadobudol právoplatnosť 28.2.2022 a skúšobná doba obžalovanému plynie do 28.2.2023. Posudzovaný skutok obžalovaný spáchal 3.9.2022. Z toho súd vyvodil záver, že obžalovaný prejednávaný skutok spáchal v skúšobnej dobe dvoch podmiennečných odsúdení. V zmysle ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona už teda súd nemohol uložiť trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu. V prípade ustanovenia § 49 ods. 2 Trestného zákona je súd toho názoru, že uvedené ustanovenie nevylučuje možnosť uloženia iného alternatívneho trestu, vylučuje iba možnosť uloženia trestu odňatia slobody s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu. Postupom podľa § 49 ods. 2 Trestného zákona teda zákonodarca obmedzuje možnosť ukladania trestov buď na nepodmiennečný alebo na iný alternatívny trest. Uvedený názor súdu je navyše v zhode aj s názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrenom v uznesení 2 Tdo/11/2015. Súd sa teda musel vysporiadať s tým, aký druh trestu v prípade obžalovaného, bude na účely potrestania, prevýchovy, ale predovšetkým prevencie a ochrany spoločnosti tým najideálnejším trestom. Do úvahy teda prichádzal nepodmiennečný trest odňatia slobody alebo niektorý z alternatívnych trestov. V prípade úvahy o alternatívnych trestoch prichádzali do úvahy iba 3 druhy trestov a to peňažný trest, trest domáceho väzenia alebo trest povinnej práce. V prvom rade je potrebné poukázať, na všeobecnú prevenčnú činnosť pri trestaní páchatel'ov. Trest má mať charakter prevencie pre samotného páchatel'a, aby v budúcnosti nepáchal trestnú činnosť.

V prípade peňažného trestu je možné pristúpiť k jeho uloženiu len vtedy, ak je zrejmé, že bude vymožiteľný. Obžalovaný je aktuálne nezamestnaný, teda nemá žiaden príjem, ktorý by garantoval, že peňažný trest bude riadne vykonateľný. V prípade uloženia peňažného trestu by tento mohol spôsobiť jeho nevymožiteľnosť s následnou premenou trestu na nepodmienečný trest. Pri úvahe o možnosti uloženia trestu domáceho väzenia, ako alternatívneho trestu, je potrebné uviesť, že aj pri tomto treste musí obžalovaný čiastočne finančne participovať na jeho výkone. Ako to už bolo uvedené, obžalovaný nemá žiaden príjem. Navyše, výkon trestu domáceho väzenia je podmienený aj splnením materiálno - technických podmienok v domácnosti. V tomto smere mal súd skôr obavu ohľadom (ne)oddržiavania režimu, nakoľko obžalovaný sa zdržiava na viacerých adresách. Ako adresu trvalého bydliska uvádza Osloboditeľov 627/7 Strážske, pričom ku skutku došlo na adrese Mierová ulica Strážske a navyše na výsluchu o ďalšom trvaní väzby uviedol novú adresu, kde sa bude zdržiavať a to Družstevná 504/6 Strážske. Výkon jeho kontroly by teda bol minimálne komplikovaný. V prípade trestu povinnej práce je súd toho názoru, že v uvedenom prípade by eventuálne aj boli splnené podmienky na uloženie tohto druhu trestu, avšak súd k sa k tomuto trestu nepriklonil. Je potrebné uviesť, že obžalovaný sa dopustil spáchania úmyselného trestného činu v čase plynutia skúšobnej doby dvoch podmiennečných odsúdení. Zároveň obžalovaný počas trvania skúšobných dŕb podmiennečných odsúdení spáchal tri priestupky. Je pravdou, že tieto priestupky sú na úseky dopravy, ale pri troch priestupkoch to už evokuje úvahu o ignorancii obžalovaného vo vzťahu k rozhodnutiam súdov. Tu už žiadna alternatívna neprichádza od úvahy.

Súd teda obžalovanému, zohľadňujúc jeho vyhlásenie, uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby a jeho vyhlásenie o vine zohľadnil iba do posudzovania výmery základnej sadzby a nepristúpil k jej znižovaniu. V uvedenom prípade je potrebné uviesť, že obžalovaný spáchal skutok v čase trvania skúšobnej doby dvoch podmiennečných odsúdení, kedy mal povinnosť viesť riadny život. Obžalovaný vedel, že je v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ale nesprával sa tak. Správanie obžalovaného súd vyhodnotil ako konanie, ktorým ignoruje rozhodnutia súdu. Bolo jeho povinnosťou viesť taký život, aby súd nemal pochybnosti o tom, že podmiennečný odklad nebol správny. Obžalovaný nevyužil fakt, že mu zo strany súdu, uložením podmiennečných trestov, bola poskytnutá šanca na to, aby preukázal, že dokáže viesť riadny život a nie je potrebné, aby trest vykonával v ústave na výkon trestu odňatia slobody. Žiaľ život obžalovaného nie je taký, aby súd v tomto prípade uvažoval o alternatíve, namiesto trestu odňatia slobody. Tu súd zároveň znova poukazuje na ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého nemožno uložiť podmiennečný trest v prípade, ak došlo k spáchaniu úmyselného trestného činu v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. V uvedenom prípade neexistuje žiadna iná možnosť ako uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálny stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný pred spáchaním skutku nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

K výroku o treste prepadnutia veci

Rovnako súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí, ktoré boli použité pri spáchaní trestného činu. Zoznam týchto vecí tvorí súčasť spisu vrátane fotodokumentácia. Jedná sa o 1 ks kovové kladivo, 1 ks kovová tyč modrej farby, 1 ks mechanická kuša, šíp, a 1 ks kovový disk. K tejto časti súd uvádza, že vecou, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu je potrebné rozumieť predovšetkým vec bezprostredne slúžiacu na spáchanie činu. Obžaloba prokurátora vychádzala, okrem iného aj z toho, že obžalovaný zobral do rúk kovovú tyč o dĺžke cca 1,5 m, ktorá sa tam nachádzala a začal ňou udierať poškodeného do oblasti hlavy, následne chytil do rúk kušu, s ktorou mu mieril na oblasť hrudníka a vystrelil do oblasti dolnej časti nôh, avšak šíp ho minul, na čo poškodený reagoval tak, že začal utekať po zbernom dvore, no obvinený ho opätovne s tyčou naháňal a snažil sa ho ňou opakovane udrieť a minimálne dvakrát ho tyčou trafil do oblasti hlavy. Obžalovaný priznal v plnom rozsahu spáchanie skutku. Súdom mal teda jasne preukázané, že predmetné veci spĺňajú náležitosti v zmysle ust. § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a teda rozhodol o prepadnutí týchto vecí. Zároveň rozhodol, že v zmysle ust. § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom predmetnej veci stáva Slovenská republika.

K výroku o náhrade škody

V prípade škody súd úvodom uvádza, že ako to už bolo vyššie uvedené, obžalovaný predložil fotokópiu potvrdenia o úhrade škody. Jej úhrada však nebola verifikovaná, a preto má súd za to, že existencie výroku o náhrade škody je nevyhnutná. Poškodenými subjektami s nárokom na náhradu uplatnenej škody boli v tomto prípade Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Ich nároky boli uplatnené v prípravnom konaní riadne a včas, pričom na hlavnom pojednávaní postupom podľa § 256 ods. 2 Trestného poriadku súd prečítal tieto nároky. Z uvedeného jasne vyplýva, že poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. vznikla titulom vynaložených liečebných nákladov u poškodeného G., škoda vo výške 135,96 Eur a Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky titulom vynaložených nákladov u poškodeného G., škoda vo výške 451,35 Eur. Nakoľko tieto nároky boli uplatnené riadne a včas, teda v súlade s ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, súd priznal tieto nároky a zaviazal obžalovaného na náhradu týchto škôd.

Na rámec výroku o náhrade škody súd len uzatvára, že na výsluchu konanom dňa 4.9.2022 resp. 10.9.2023 poškodený G. uviedol, že žiada náhradu škody vo výške 70 Eur a za zranenia nežiada nič. V tomto prípade súd rozhodol o neprípustení tohto poškodeného s nárokom na náhradu škody do konania, nakoľko má za to, že takto uplatnený nárok na náhradu škody nie je uplatneným nárokom v zmysle ust. § 46 ods. 3 Trestného poriadku, a teda o tomto nároku ani nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Michalovce. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.